

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Projekt „Vzdělávání dotykem“

CZ.1.07/1.3.00/51.0031

AUTORSKÉ PRÁVO VE ŠKOLNÍ PRAXI

Autor: Jan Tandler

Obsah

Úvodní slovo realizačního týmu	3
Předmluva.....	5
1. Legislativní minimum.....	6
2. Autorské právo	6
2.1. Pojmosloví.....	7
2.2. Vznik práva k autorskému dílu.....	9
2.3. Co rozumíme pod pojmem dílo?	10
3. Obsah autorského práva	11
3.1. Osobnostní práva	11
3.2. Majetková práva	12
3.3. Licenční smlouva	21
3.4. Zvláštní případy autorských děl	23
4. Ochrana osobnosti.....	26
4.1. Právní osobnost a svéprávnost	26
4.2. Ochrana osobnosti.....	29
Doporučené odkazy.....	32
Zdroje.....	33

Úvodní slovo realizačního týmu

Cílem projektu Vzdělávání dotykem je především inovovat IC zařízení ve školách pro zefektivnění výuky. V 21. století se IC neodmyslitelně stává součástí výuky na všech stupních škol. V žádném případě nemá toto zařízení sloužit k nahrazení standardní výuky, ale cílem je tuto výuku především inovovat a zefektivnit. Dnešní IC technika dokáže přitáhnout a motivovat žáky k předmětům, které nepatří mezi oblíbené pro svoji složitost. Pokud učitel dokáže propojit klasickou výuku s informačními technologiemi, může se i z neoblíbeného předmětu stát populární.

Uvědomujeme si, že využívání moderních IC zařízení klade na učitele nemalé nároky, a jedinou možností, jak v tomto obstát, je neustálé vzdělávání se. Proto jsme do tohoto projektu zařadili i množství kurzů, které jsme koncipovali tak, abychom co nejvíce pomohli učitelům se získáním praktických dovedností v této oblasti.

Kurzy jsme rozdělili do 4 vzdělávacích oblastí. První je zaměřena na problematiku zadávání veřejných zakázek při pořizování ICT zařízení do škol, druhá aktivita je zaměřena na obecné znalosti ovládání ICT, včetně ochrany autorských práv a nebezpečí počítačové kriminality a kyberšikany. Třetí a čtvrtá aktivita jsou již plně zaměřeny na využití ICT ve školách. Učitelé mají možnost seznámit se s využitím ICT technologií při vedení elektronických dokumentů, s tvorbou elektronických výukových materiálů, včetně jejich ukládání na virtuální uložště. Dále se pedagogové seznámí s možností využití ICT zařízení při výuce cizích jazyků, matematiky, českého jazyka, odborných a přírodopisných předmětů.

Kurzy jsou koncipovány a přizpůsobeny vždy dané škole, protože jsme si vědomi, že existují značné rozdíly ve vybavenosti škol ICT zařízeními a technických znalostí jednotlivých učitelů.

Cílem výukového materiálu není komplexní shrnutí dané problematiky, ale především shrnutí obecných informací, na kterých je možné dále stavět. Je důležité připomenout, že ICT technologie jdou neustále dopředu a pokud chce učitel využívat tato zařízení ve své výuce, je nutné se v této oblasti neustále vzdělávat.

Věříme, že tímto projektem pomůžeme učitelům v aplikaci ICT do výuky a usnadníme jim tuto nelehkou práci.

Realizační tým Centra vzdělanosti Libereckého kraje, p. o.

Předmluva

Cílem tohoto studijního materiálu je poskytnout faktickou oporu účastníkům stejnojmenného semináře zabývajícího se základy autorských práv a práv souvisejících. Důraz bude kladen zejména na dopad autorského ve školní praxi, to znamená na situace, které mohou potkat pedagogy v souvislosti s ochranou autorských práv. Součástí příručky jsou mimo jiné informace o možnostech užití díla pro osobní potřebu, školních či zaměstnaneckých dílech, podmínkách licenčních smlouvy a dalších souvisejících institutech užití autorských práv. Jsou zde zohledněna také specifika on-line užití autorských děl, jakož i obecné podmínky užití autorských práv v prostředí internetu. Opomenut není samozřejmě ani úvodní exkurz do základů legislativy v dané oblasti.

1. Legislativní minimum

Autorské právo vychází z řady mezinárodních úmluv, které jej definují na mezinárodní úrovni a následně pak projevují i v právním prostředí jednotlivých států. Stěžejní z nich je **Bernská úmluva** o ochraně literárních a uměleckých děl z roku 1886 v úpravě z roku 1971. Dalšími podstatnými dokumenty, ze kterých čerpá česká legislativa, jsou Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací z roku 1961 (tzv. Římská úmluva) a dále dvě mezinárodní smlouvy Světové organizace duševního vlastnictví z roku 1996 akcentující problematiku digitálních technologií, a to Smlouva o autorském právu a Smlouva o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech.

V rámci českého právního řádu řeší autorské právo především **zákon č. 121/2000 Sb.**, o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, označovaný jako **autorský zákon** (dále také „AZ“). V praxi pak platí, že co není řešeno v autorském zákoně, upravují obecné právní předpisy. Nejvýznamnějším z nich je pak občanský zákoník - **zákon č. 89/2012 Sb.** (dále Nový občanský zákoník nebo také „NOZ“).

V obecnější rovině pak není od věci zmínit, že autorské právo spadá mezi práva duševního vlastnictví. Ta lze zjednodušeně chápat jako práva k nemotným majetkovým hodnotám, neboli statkům, které jsou objektivně smysly vnímatelné a jsou způsobilé být předmětem právních vztahů. Vedle autorského práva problematiku těchto statků řeší také práva průmyslového vlastnictví (vynálezy, patenty, ochranné známky, užité vzory a další).

2. Autorské právo

V případě autorského práva se jedná o právní odvětví, které se především zabývá právními vztahy autorů a uživatelů jejich děl.

Smyslem autorského práva je chránit dílo v konkrétní, vnímatelné podobě. Nemá za cíl chránit pouhé myšlenky či nápady.

Díky tomu také zajišťuje podporu tvůrčí činnosti autorů a zároveň nabízí způsoby, jak může společnost užívat a inspirovat se z výsledků jejich práce.

2.1. Pojmosloví

Zveřejnění díla (§ 4 AZ)

Zveřejněním díla je myšleno jeho oprávněné veřejné přednesení, provedení, předvedení, vystavení, vydání či jiné zpřístupnění veřejnosti.

Vydání díla (§ 4 AZ)

Pod pojmem **vydání** díla rozumíme zahájení oprávněného veřejného rozšiřování jeho rozmnoženin.

Autor (§ 5 AZ)

Autorem se označuje **fyzická osoba**, která dílo vytvořila.

V případě souborného díla za jeho autora považujeme fyzickou osobu, která je tvůrčím způsobem vybrala nebo uspořádala. Tím však nejsou dotčena práva autorů jednotlivých děl do souboru zařazených.

Autorský zákon více neřeší další podmínky, za kterých se fyzická osoba může stát autorem (věk, vzdělání apod.). V případě nezletilých dětí je však nutné řešit podmínky zastupování v případě poskytování licence.

Anonym a pseudonym (§ 7 AZ)

Dílo zveřejněné bez uvedení totožnosti autora označujeme za **dílo anonymní**. Pokud je dílo vydáno s uvedením krycího jména nebo pod uměleckou značkou, jedná se o **dílo pseudonymní**. Zákon dále zakazuje prozradit totožnost autora bez jeho souhlasu.

Dokud se autor díla anonymního nebo díla pseudonymního veřejně neprohlásí, zastupuje autora při výkonu a ochraně práv autorských k dílu vlastním jménem a na jeho účet osoba, která dílo zveřejnila. K prozrazení totožnosti autora nemůže dojít, je-li jeho pravé jméno obecně známo.

Spoluautoři (§ 8 AZ)

Právo autorské k dílu, které vzniklo **společnou tvůrčí činností** dvou nebo více autorů do doby dokončení díla jako dílo jediné (dílo spoluautorů), přísluší všem spoluautorům

společně a nerozdílně. Na újmu vzniku díla spoluautorů není, lze-li výsledky tvůrčí činnosti jednotlivých spoluautorů do díla odlišit, pokud tyto nejsou způsobilé samostatného užití.

Dílem spoluautorů není např. literární dílo doplněné ilustracemi. V takovém případě se jedná o dvě různá díla. Takto spojená díla zákon více neřeší a k jejich užití je tedy třeba souhlasu všech autorů.

Spoluautorem není ten, kdo ke vzniku díla přispěl pouze poskytnutím pomoci nebo rady technické, administrativní nebo odborné povahy nebo poskytnutím dokumentačního nebo technického materiálu, anebo kdo pouze dal ke vzniku díla podnět.

Z právních úkonů týkajících se díla spoluautorů jsou oprávněni a povinni všichni spoluautoři společně a nerozdílně a rozhodují přitom jednomyslně.

Spoluautory v rámci výuky se mohou stát i učitel společně se žákem (např. u výtvarného díla). V okamžiku, kdy se jedná o další užití díla, tak může nastat situace, kdy do vztahu vstupuje i škola jako zaměstnavatel učitele.

Není-li dohodnuto mezi spoluautory jinak, je podíl jednotlivých spoluautorů na společných výnosech z práva autorského k dílu spoluautorů úměrný velikosti jejich tvůrčích příspěvků, a nelze-li tyto příspěvky rozeznat, jsou podíly na společných výnosech stejné.

Rozmnožování (§ 13 AZ)

Rozmnožováním díla se rozumí zhotovování dočasných nebo trvalých, přímých nebo nepřímých **rozmnoženin** díla nebo jeho části, a to jakýmkoli prostředky a v jakékoli formě.

Dílo se rozmnožuje zejména ve formě rozmnoženiny tiskové, fotografické, zvukové, obrazové nebo zvukově obrazové, stavbou architektonického díla nebo ve formě jiné trojrozměrné rozmnoženiny anebo ve formě elektronické zahrnující vyjádření analogové i digitální.

Rozšiřování (§ 14 AZ)

Rozšiřováním originálu nebo rozmnoženiny díla se rozumí zpřístupňování díla v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu nebo k rozmnoženině díla, včetně jejich nabízení za tímto účelem.

Pronájem (§ 15 AZ)

Pronájemem originálu nebo rozmnoženiny díla se rozumí zpřístupňování díla v hmotné podobě za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytnutím originálu nebo rozmnoženiny díla na dobu určitou.

Půjčování (§ 16 AZ)

Půjčováním originálu nebo rozmnoženiny díla se rozumí zpřístupňování díla v hmotné podobě zařízením přístupným veřejnosti nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu poskytnutím originálu nebo rozmnoženiny díla na dobu určitou.

Vystavování (§ 17 AZ)

Vystavováním originálu nebo rozmnoženiny díla se rozumí zpřístupňování díla v hmotné podobě umožněním shlédnutí nebo jiného vnímání originálu nebo rozmnoženiny díla, zejména díla výtvarného, díla fotografického, díla architektonického včetně díla urbanistického, díla užitého umění nebo díla kartografického.

Sdělování DÍLA veřejnosti (§ 18 AZ)

Sdělováním díla veřejnosti se rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově.

2.2. Vznik práva k autorskému dílu

(§ 9 AZ)

Právo autorské k dílu vzniká okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli **objektivně vnímatelné podobě**.

Zničením věci, jejímž prostřednictvím je dílo vyjádřeno, nezaniká právo autorské k dílu.

Zároveň s tím platí, že vlastník výrobního materiálu poskytnutého autorovi k vytvoření díla se nestává nositelem práv k tomuto dílu po jeho dokončení.

Nabytím vlastnického práva nebo jiného věcného práva k věci, jejímž prostřednictvím je dílo vyjádřeno, nenabývá se oprávnění k výkonu práva dílo užít. Poskytnutím oprávnění k výkonu práva dílo užít jiné osobě zůstává nedotčeno vlastnické právo nebo jiná věcná práva

k věci, jejímž prostřednictvím je dílo vyjádřeno, není-li dohodnuto či nevyplývá-li ze zvláštního právního předpisu jinak.

Vlastník či jiný uživatel věci, jejímž prostřednictvím je dílo vyjádřeno, není povinen tuto věc udržovat a chránit před zničením, není-li dohodnuto, či nevyplývá-li ze zákona jinak.

Pro školní prostředí je třeba zdůraznit fakt, že vlastnictví děl vytvořených žáky/studenty, ať už se jedná o diplomové práce nebo např. domácí slohové či výtvarné úlohy, nepřechází jejich odevzdáním na školu či vzdělávací instituci.

2.3. Co rozumíme pod pojmem dílo?

Dílem rozumíme (§ 2 AZ)

Předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam.

Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

Za dílo se považuje též počítačový program, je-li původní v tom smyslu, že je autorovým vlastním duševním výtvořem.

Právo autorské se vztahuje na dílo dokončené, jeho jednotlivé vývojové fáze a části.

Předmětem práva autorského je také dílo vzniklé tvůrčím zpracováním díla jiného, včetně překladu díla do jiného jazyka. Tím není dotčeno právo autora zpracovaného nebo přeloženého díla.

Sborník, jako je časopis, encyklopedie, antologie, pásmo, výstava nebo jiný soubor nezávislých děl nebo jiných prvků, je **dílem souborným**.

Za dílo nepovažujeme (§ 3 AZ)

Za autorské dílo nepovažujeme **díla úřední**, ke kterým patří právní předpis, rozhodnutí, opatření obecné povahy, veřejná listina, veřejně přístupný rejstřík a sbírka jeho listin, jakož i úřední návrh úředního díla a jiná přípravná úřední dokumentace, včetně úředního překladu takového díla, sněmovní a senátní publikace, obecní kroniky, státní symbol a symbol jednotky územní samosprávy a další.

Za autorské dílo také nepovažujeme **výtvořů tradiční lidové kultury**, není-li pravé jméno autora obecně známo a nejde-li o dílo anonymní nebo o dílo pseudonymní. Užití takové dílo lze jen způsobem nesnižujícím jeho hodnotu.

V praxi je běžné, že folklórní tvorba se stává inspirací pro současné autory. Jejich díla jsou pak chráněna stejně jako jakákoliv jiná autorská díla. Využije-li tedy učitel dílo tradiční lidové kultury například k přípravě vlastních úprav pro pásmo vánočních koled, neporušuje tím autorský zákon, naopak jeho úprava koledy nechá vzniknout jeho autorským právům.

Dílem podle autorského zákona není zejména námět díla sám o sobě, denní zpráva nebo jiný údaj sám o sobě, myšlenka, postup, princip, metoda, objev, vědecká teorie, matematický a obdobný vzorec, statistický graf a podobný předmět sám o sobě. To však nevylučuje, že uvedené výtvořů nemohou být chráněny podle jiných předpisů.

V některých případech sporů v oblasti autorského práva může být obtížné již samotné určení, zda se jedná o dílo, které má být zákonem chráněno, či nikoliv.

3. Obsah autorského práva

- Práva osobnostní
- Práva majetková

3.1. Osobnostní práva

(§ 11 AZ)

Osobnostní práva se přímo vztahují k **osobnosti autora**. Osobnostních práv se autor nemůže vzdát, tato práva jsou nepřevoditelná a smrtí autora zanikají. Po smrti autora si nikdo nesmí osobovat jeho autorství k dílu, dílo smí být užito jen způsobem nesnižujícím jeho

hodnotu a, je-li to obvyklé, musí být uveden autor díla, nejde-li o dílo anonymní. Ochrany se může domáhat kterákoli z osob autorovi blízkých. Toto oprávnění mají, i když uplynula doba trvání majetkových práv autorských.

Základním právem autora je rozhodnout o **zveřejnění** svého díla. Další osoby mají povinnost autorské právo k dílu ctít a akceptovat jeho požadavky na uvedení autora, pokud chtějí dílo dále užít.

Autor má také právo na **nedotknutelnost** svého díla. Má tedy možnost udělovat svolení k jakékoli změně jeho díla. Ti, kteří dílo užívají, nesmí s ním nakládat způsobem snižujícím jeho hodnotu.

3.2. Majetková práva

Smyslem **majetkových práv** je umožnit autorovi rozhodovat o **užívání** jeho díla.

Majetkových práv se autor nemůže vzdát. Zároveň jsou tato práva nepřevoditelná, mohou však být předmětem dědictví.

Majetková práva zpravidla trvají po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti. Bylo-li dílo vytvořeno jako dílo spoluautorů, počítá se doba trvání majetkových práv od smrti spoluautora, který ostatní přežil (§ 27 AZ).

Dílo, u kterého uplynula doba trvání majetkových práv, může každý bez dalšího omezení volně užít. Tomu, kdo poprvé zveřejní dosud nezveřejněné dílo, k němuž uplynula doba trvání majetkových práv, vznikají takovým zveřejněním výlučná majetková práva k dílu takto zveřejněnému v rozsahu, v jakém by je měl autor díla, pokud by jeho majetková práva k dílu ještě trvala. Takové právo trvá 25 let od zveřejnění díla.

Právo dílo užít (§ 12 AZ)

Autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným zpracované či jinak změněné podobě, samostatně nebo v souboru anebo ve spojení s jiným dílem či prvky a udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva.

Autorský zákon definuje také případy, ve kterých může dílo užít jiná osoba i bez udělení oprávnění.

Poskytnutím oprávnění autorem nezaniká právo samotného autora. Je pouze povinen strpět zásah do práva dílo užít jinou osobou v rozsahu vyplývajícím ze smlouvy.

Pod pojmem **užití díla** rozumíme zejména:

- a) rozmnožování díla,
- b) rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- c) pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla,
- d) půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- e) vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- f) sdělování díla veřejnosti, ke kterému patří zejména:
 1. právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla,
 2. právo na vysílání díla rozhlasem či televizí,
 3. právo na přenos rozhlasového či televizního vysílání díla,
 4. právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla.

Dílo lze užít však i jiným způsobem než jen způsoby výše uvedenými.

Důležitým faktem k případnému užití díla v současné době je, že pokud bylo dílo zpřístupněno prostřednictvím internetu a to i osobně jeho autorem, neznamená taková situace, že lze s dílem libovolně nakládat. Podle standardních zákonných podmínek jej lze použít pro vlastní potřebu, ve výuce nebo z něj citovat. Není však možné použít takový materiál k dalšímu rozmnožování a šíření za účelem hospodářského nebo obchodního prospěchu.

Právo na odměnu (§ 24-25 AZ)

U zveřejněných děl, která lze rozmnožovat pomocí kopírovacího stroje pro osobní účely, ať už se jedná o tiskovou podobu nebo nosič audiovizuálního či jiného záznamu, má autor právo na odměnu v souvislosti s takovým rozmnožováním díla.

Odměnu v takovém případě platí zpravidla výrobce nebo poskytovatel služeb rozmnožovacího stroje nebo nenahraného nosiče určenému kolektivnímu správci.

Volné užití (§ 30 AZ)

Za užití díla podle tohoto zákona se nepovažuje užití pro **osobní potřebu fyzické osoby**, jehož účelem není dosažení přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu. Do autorského práva nezasáhneme ani, pokud pro svou osobní potřebu zhotovíme záznam, rozmnoženinu nebo napodobeninu díla. V případě rozmnoženiny nebo napodobeniny výtvarného díla musí být jako taková vždy zřetelně označena.

Výjimku v případě pořizování rozmnoženin tvoří počítačové programy. Zákon akceptuje možnost jejich archivace, resp. tvorby záložní kopie kupříkladu pro případ zničení nosného média. Neumožňuje však pořizování rozmnoženin ani pro osobní účely. V praxi to znamená, že pokud fyzická pořídí jednu licenci počítačového programu, může jej použít pouze na jednom počítači.

Rozmnožování na papír (§ 30a AZ)

Do práva autorského nezasahujeme, pokud pro své osobní potřeby kopírujeme dílo na papír, s výjimkou případu, kdy jde o vydaný notový záznam díla hudebního či hudebně dramatického.

Obecně platí, že právnické osoby, tedy i vzdělávací instituce a podnikající fyzické osoby si mohou pořizovat pouze tiskové rozmnoženiny autorských děl. To samé však neplatí pro zvukové, zvukově obrazové či jiné záznamy. Tyto umožňuje autorský zákon pořizovat pouze fyzických osobám pro osobní účely. Odměnu náležející autorovi (a dalším nositelům práv) zaplatí fyzická osoba v ceně nenahraného nosiče a přístroje umožňujícího pořízení takové rozmnoženiny.

V případě rozmnožování děl kopírováním na papír nejsou striktně stanovena pravidla, co je považováno za vnitřní potřebu školy, ani co je považováno za běžný způsob užití díla. Obecně však panuje přesvědčení, že kopírování pro potřeby učitelského sboru a za účelem naplňování vzdělávací činnosti školy je akceptovatelné. Platí to však zejména v případě dílčích cvičení, resp. přiměřeně rozsáhlých částí učebnic. Kopírování celých studijních materiálů a jejich následné rozdávání žáků však již spadá mezi situace, ve kterých jsou zjevně dotčena práva autora.

Jak již bylo zmíněno v článku „Právo na odměnu“, v případě kopírování autorských děl je hrazena tzv. náhradní odměna a to jako součást pořizovací ceny kopírovacího přístroje výrobcí, který je povinen tuto odměnu odvádět kolektivnímu správci.

Pokud však škola nabízí žákům/studentům či personálu kopírovací služby za úplatu, je sama povinna kolektivnímu správci Divadelní, literární, audiovizuální agentuře (www.dilia.cz) odvádět odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu.

Citace (§ 31 AZ)

Do práva autorského nezasahujeme, jestliže:

- a) užití v odůvodněné míře výňatky ze zveřejněných děl jiných autorů ve svém díle,
- b) užití výňatky z díla nebo drobná celá díla pro účely kritiky nebo recenze vztahující se k takovému dílu, vědecké či odborné tvorby a takové užití bude v souladu s poctivými zvyklostmi a v rozsahu vyžadovaném konkrétním účelem,
- c) užití díla při vyučování pro ilustrační účel nebo při vědeckém výzkumu, jejichž účelem není dosažení přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu.

Na tomto místě je nutné zdůraznit, že v odpovídající míře lze využít i zvukové či zvukově obrazové záznamy, resp. úryvky takových záznamů apod. Takové užití však nesmí rozsahem přesáhnout sledovaný vzdělávací účel, to znamená, že musí jít například o doplnění výkladu pedagoga. Pouhé promítání filmu po celou dobu vyučovací hodiny bez jakéhokoliv komentáře ze strany učitele by bylo zásahem do autorských práv.

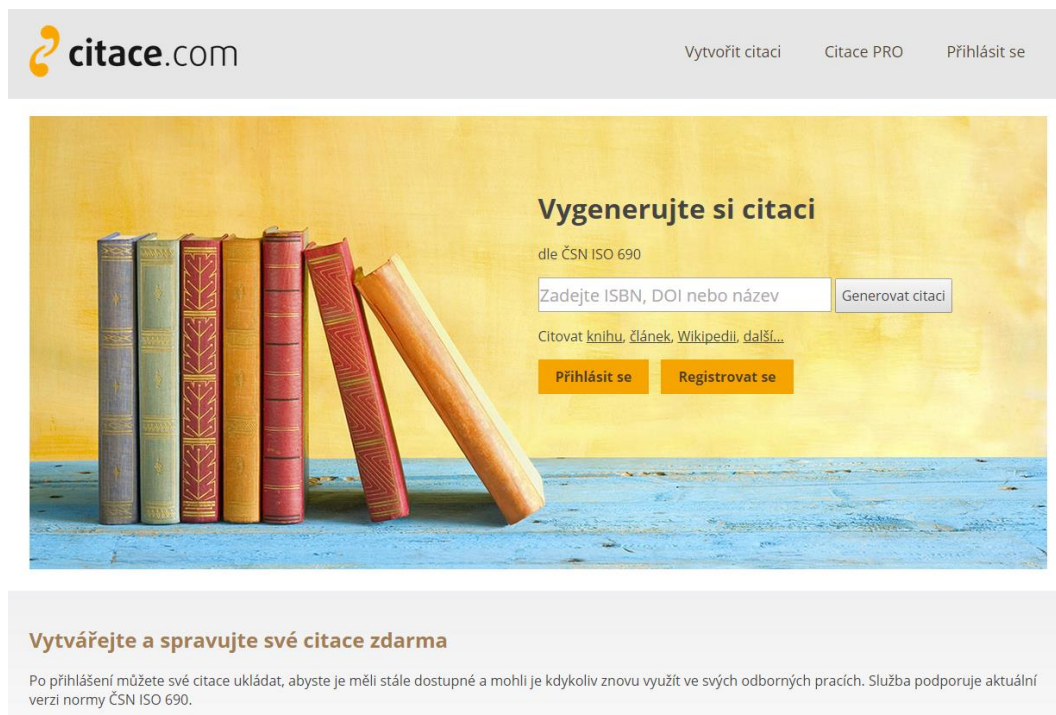
Ve všech uvedených případech je však nutné, je-li to možné, **uvést jméno autora**, nejde-li o dílo anonymní, nebo jméno osoby, pod jejímž jménem se dílo uvádí na veřejnost, a dále název díla a pramen.

Formální pravidla pro bibliografické používání citací jsou uvedena v ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2.

Do práva autorského nezasahuje ani ten, kdo výňatky z díla nebo drobná celá díla citovaná dle výše uvedených podmínek dále užije.

Využití on-line tvorby citací

Pro bibliografické užití citací, která se řídí výše uvedenými a poměrně komplikovanými normami, lze využít velmi praktický on-line nástroj dostupný na stránkách www.citace.com.

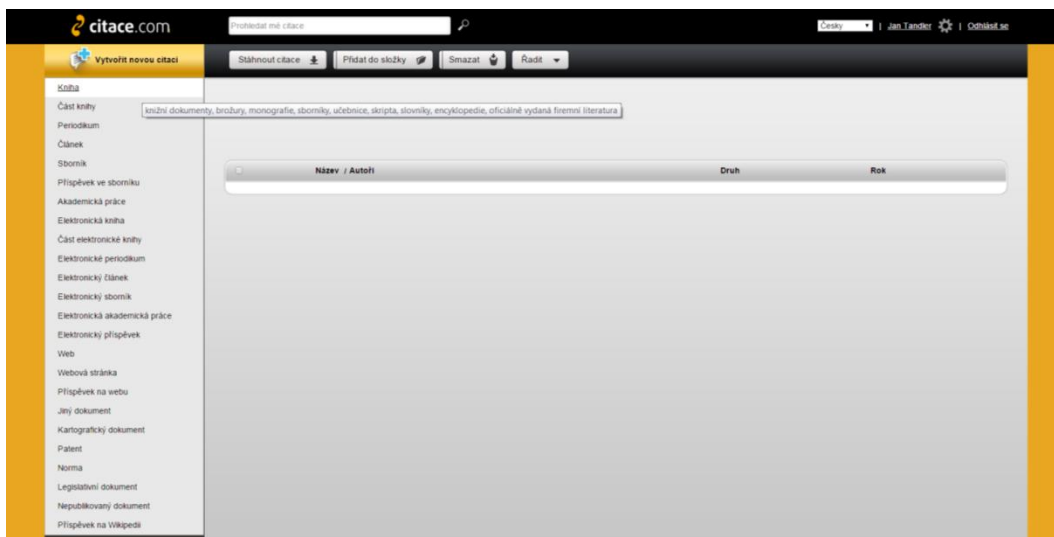
Vytvářejte a spravujte své citace zdarma

Po přihlášení můžete své citace ukládat, abyste je měli stále dostupné a mohli je kdykoliv znovu využít ve svých odborných pracích. Služba podporuje aktuální verzi normy ČSN ISO 690.

Jejich přínosem je nejen automatické generování citací dle aktuálních podmínek norem a v závislosti na zvoleném typu zdroje, ale po registraci do portálu také možnost jejich ukládání a třídění.

Jednou z nejsilnějších stránek webu citace.com však je díky jeho napojení na databázi děl vytvářenou i díky partnerství významných vzdělávacích institucí a knihoven možnost dohledávat již vygenerované odkazy dle názvu či ISBN.

Při vytváření nového bibliografického odkazu tedy postupujeme tak, že nejprve vybereme typ zdroje. Tato volba ovlivňuje strukturu formuláře pro vyplnění podrobností o díle.

V případě, že nemáme k dispozici ISBN, není možné jej dohledat v internetu nebo dílo toto číslo ani nemusí mít přiděleno, lze se jej pokusit vyhledat zadáním názvu. V případě nalezení shody systém nabídne jedno nebo více děl.

Následně je možné zkontrolovat nalezené údaje, případně je doplnit a odkaz uložit do vlastní databáze. Jak ukládá norma, jsou některé údaje povinné pro minimální identifikaci díla. Tyto jsou ve formuláři podrobností označeny hvězdičkou.

Obálka
není
k dispozici

Kniha
 Citace v seznamu literatury:
 MĚNAČKO, Ladislav. Jak chutná moc: Ze slov orig. 1. vyd. Praha: Čs. spis., 1968, 171, [1] p.

Údaje
Jen povinné údaje
Všechny údaje

Identifikátory ⓘ

ISBN*: Dohledat +

Primární odpovědnost ⓘ

Jméno: Příjmení: Role:

Přidat autora +

Korporace:

Údaje o názvu ⓘ

Název*: Dohledat +

Podnázev:

Druhý způsob vyhledávání ve stávající databázi serveru je s pomocí čísla ISBN.

Údaje
Jen povinné údaje
Všechny údaje

Identifikátory ⓘ

ISBN*: Vyhledávání ukončeno +

Autorské právo (80-251-1090-7)
 Sebelová Marie, 1.

Primární odpovědnost ⓘ

Jméno: Příjmení: Role:

Přidat autora +

Korporace:

Údaje o názvu ⓘ

Název*: Dohledat +

Díla dohledatelná tímto způsobem jsou nejen jednoznačně identifikovatelná, ale velmi často také jejich záznam obsahuje celou řadu podrobností např. včetně náhledu obálky.

Šebelová Marie

Autorské právo: zákon, komentáře, vzory a judikatura

Kniha

Citace v seznamu literatury:
ŠEBELOVÁ, Marie. Autorské právo: zákon, komentáře, vzory a judikatura. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2006, viii, 196 s. Právo pro denní praxi (Computer Press). ISBN 80-251-1090-7.

Ukončit editaci
Zkopírovat do schránky

Údaje
Jen povinné údaje
Všechny údaje

Identifikátory

ISBN*:

Primární odpovědnost

Jméno: Příjmení: Role:

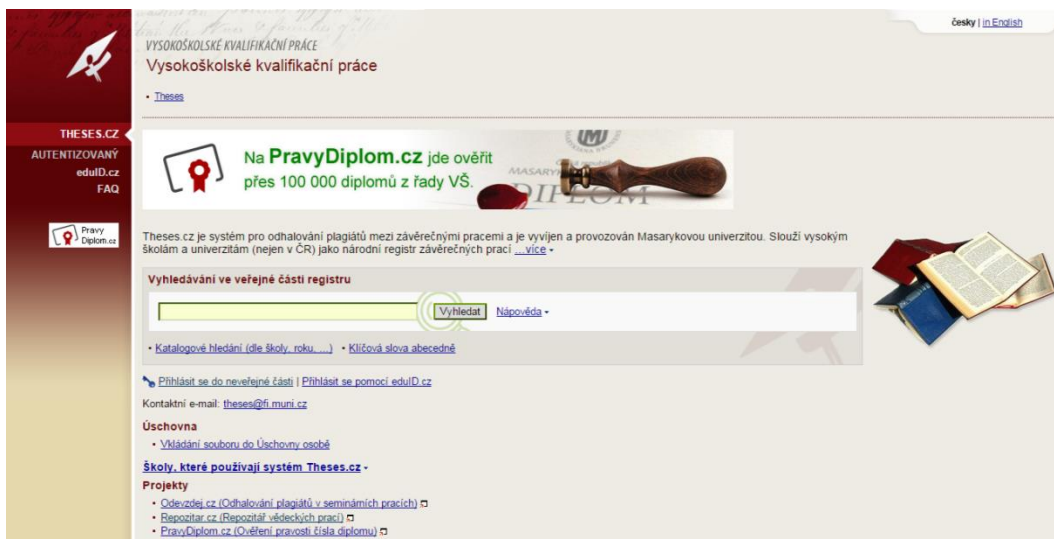
Korporace:

Údaje o názvu

Název*:

Nástroje pro odhalování plagiátů

Rozšíření internetu a povinné zveřejňování kvalifikačních prací zapříčinilo značný rozmach plagiátorství. V současné době není problém čerpat informace nejen z volně dostupných zdrojů, k jakým patří např. Wikipedie, ale také ze zveřejněných článků či celých publikací a samozřejmě seminárních či diplomových prací. Zejména vzdělávací a vědecké instituce na tento vývoj byly nuceny zareagovat, aby byly schopny nabídnout pedagogům nástroj, který omezí možnosti užívání děl ve větší míře, než jaké stanovuje zákon pro citace. Velký podíl na vzniku takových pomůcek nese Masarykova univerzita v Brně, která nechala vzniknout databázovému systému pro kontrolu vysokoškolských diplomových prací www.theses.cz.

Pro prostředí základních a zejména středních škol je však využitelnější systém internetových stránek Odevzdej.cz, do jehož fungování jsou již zapojeny také střední školy a gymnázia.

Oba výše uvedené systémy využívají pro porovnání autorských prací sdílenou databázi navázanou také na depozitář vědeckých prací dostupných na internetové stránce www.repozitar.cz.

Užití díla umístěného na veřejném prostranství (§ 33 AZ)

Do práva autorského nezasahuje ten, kdo kresbou, malbou nebo grafikou, fotografií nebo filmem nebo jinak zaznamená nebo vyjádří dílo, které je trvale umístěno na náměstí, ulici, v parku, na veřejných cestách nebo na jiném veřejném prostranství.

Do autorského práva nezasahuje ani ten, kdo takto vyjádřené, zachycené nebo zaznamenané dílo dále užije. Je-li to možné, je nutno uvést jméno autora, nejde-li o dílo anonymní, nebo jméno osoby, pod jejímž jménem se dílo uvádí na veřejnost, a dále název díla a umístění. Výše uvedené se nevztahuje na pořízení rozmnoženiny či napodobeniny díla architektonického stavbou a na rozmnožování nebo rozšiřování díla formou trojrozměrné rozmnoženiny.

3.3. Licenční smlouva

(§ 2358 NOZ)

Licenční smlouvou poskytuje poskytovatel nabyvateli oprávnění k výkonu **práva duševního vlastnictví** (licenci) v ujednaném omezeném nebo neomezeném rozsahu a nabyvatel se zavazuje, není-li ujednáno jinak, poskytnout poskytovateli odměnu.

Smlouva vyžaduje písemnou formu, poskytuje-li se licence výhradní, nebo má-li být licence zapsána do příslušného veřejného seznamu.

Autor nemůže poskytnout oprávnění k výkonu práva dílo užít způsobem, který v době uzavření smlouvy ještě není znám.

Nabyvatel není povinen licenci využít, ledaže trvání práva závisí na jeho výkonu.

Výhradní nebo nevýhradní licence (§ 2360 NOZ)

Při sjednání **výhradní licence** autor nesmí poskytnout licenci třetí osobě a je povinen, není-li sjednáno jinak, se i sám zdržet výkonu práva užít dílo způsobem, ke kterému licenci udělil. Tato licence musí být sjednána výslovně.

V případě **nevýhradní licence** je autor nadále oprávněn k výkonu práva užít dílo způsobem, ke kterému licenci udělil, jakož i k poskytnutí licence třetím osobám.

Omezení licence (§ 2376 NOZ)

Licence může být omezena na jednotlivé způsoby užití díla. Způsoby užití díla mohou být omezeny rozsahem, zejména co do **množství, místa nebo času**.

Nestanoví-li licenční smlouva nebo nevyplývá-li z jejího účelu jinak, má se za to, že

a) Územní rozsah licence je omezen na území České republiky.

b) Časový rozsah licence je omezen na dobu obvyklou u daného druhu díla a způsobu užití, nikoli však na dobu delší než jeden rok od poskytnutí licence, a má-li být dílo odevzdáno až po poskytnutí licence, tak od takového odevzdání.

c) Množstevní rozsah licence je omezen na množství, které je obvyklé u daného druhu díla a způsobu užití.

Zákonné licence (§ 34 – 38 AZ)

Autorský zákon definuje řadu specifických druhů licencí, v jejichž případě nedochází k zásahům do autorského práva. Jedná se např. o licence **zpravodajské a úřední**, licence **pro zdravotně postižené, pro sociální zařízení** ad. Takovéto typy užití díla umožní např. převedení publikace do podoby nevýdělečně využitelné pro potřeby osob s tělesným postižením.

Ve vztahu ke vzdělávacím institucím se jeví jako důležitá **knihovní licence**, která umožňuje školám, resp. jejich knihovnám, zhotovovat při splnění dalších podmínek rozmnoženiny autorských děl, provádět jejich digitalizaci a následné zpřístupnění v rámci školních prostředků apod.

Veřejná licence

Taková licenční smlouva, označovaná jako typ Creative Commons nebo GNU či GPL, byla v minulých letech využívána zejména pro volně šiřitelné počítačové programy. V současné době se však stala vhodným prostředkem pro autory, jejichž cílem není hospodářský prospěch z jejich děl, ale snaha o jejich volné šíření. Takto užívané dílo je obvykle přímo opatřeno odkazem na ujednání, ve kterých je uvedeno, zda a jak lze s dílem nakládat a šířit jej.

3.4. Zvláštní případy autorských děl

Zaměstnanecké dílo (§ 58 AZ)

Není-li sjednáno jinak, **zaměstnavatel** vykonává svým jménem a na svůj účet autora **majetková práva k dílu**, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního či služebního vztahu k zaměstnavateli. Zaměstnavatel může právo výkonu podle tohoto odstavce postoupit třetí osobě pouze se svolením autora, ledaže se tak děje při prodeji podniku nebo jeho části.

Podstatné u zaměstnaneckého díla je, že musí jít ze strany autora o naplňování předmětu pracovněprávního vztahu, nikoliv jen o vytváření jakéhokoliv díla v rámci pracovní doby nebo s využitím prostředků patřících zaměstnavateli.

Smrtí nebo zánikem zaměstnavatele, který byl oprávněn vykonávat majetková práva k zaměstnaneckému dílu a který nemá právního nástupce, nabývá oprávnění k výkonu těchto práv **autor**.

Nevykonává-li zaměstnavatel majetková práva k zaměstnaneckému dílu vůbec, nebo je vykonává nedostatečně, má autor právo požadovat, aby mu zaměstnavatel za obvyklých podmínek udělil licenci, ledaže existuje na straně zaměstnavatele závažný důvod k jejímu odmítnutí.

Pokud zanikne pracovněprávní vztah dohodou, výpovědí nebo smrtí zaměstnance, vykonává práva k dílu i nadále zaměstnavatel.

Autorova **osobnostní práva** k zaměstnaneckému dílu zůstávají **nedotčena**. Vykonává-li zaměstnavatel majetková práva k zaměstnaneckému dílu, má se za to, že autor svolil ke zveřejnění, úpravám, zpracování včetně překladu, spojení s jiným dílem, zařazení do díla souborného, jakož i k tomu, aby uváděl zaměstnanecké dílo na veřejnost pod svým jménem, ledaže je sjednáno jinak.

Není-li sjednáno jinak, má se za to, že autor udělil zaměstnavateli svolení k dokončení svého nehotového zaměstnaneckého díla pro případ, že jeho právní vztah k zaměstnavateli skončí dříve, než dílo dokončí, jakož i pro případ, že budou existovat důvodné obavy, že zaměstnanec dílo nedokončí řádně nebo včas v souladu s potřebami zaměstnavatele.

Není-li sjednáno jinak, má autor zaměstnaneckého díla vůči zaměstnavateli právo na přiměřenou **dodatečnou odměnu**, jestliže se mzda nebo jiná odměna vyplacená autorovi zaměstnavatelem dostane do zjevného nepoměru k zisku z využití práv k zaměstnaneckému dílu a významu takového díla pro dosažení takového zisku.

Počítačové programy a databáze, jakož i **kartografická díla**, která nejsou kolektivními díly, se považují za **zaměstnanecká díla** i tehdy, byla-li autorem vytvořena na objednávku. Objednatel se v takovém případě považuje za zaměstnavatele.

Obecně platí, že nemá-li zaměstnanec činnost, jejímž výsledkem je vytvořené dílo v popisu práce, nejedná se o dílo zaměstnanecké. To platí např. v případě v případě fotografií, které pedagog pořídí v průběhu výuky.

Kolektivní dílo (§ 59 AZ)

Kolektivním dílem je dílo, na jehož tvorbě se podílí **více autorů**, které je vytvářeno z podnětu a pod vedením fyzické nebo právnické osoby a uváděno na veřejnost pod jejím jménem, přičemž příspěvky zahrnuté do takového díla nejsou schopny samostatného užití.

Kolektivní díla se považují za **zaměstnanecká díla** i tehdy, byla-li vytvořena na objednávku. Objednatel se v takovém případě považuje za zaměstnavatele.

Za kolektivní díla nejsou považována díla audiovizuální a díla audiovizuálně užitá.

Školní dílo (§ 60 AZ)

Za **školní dílo** považujeme dílo takové, které bylo vytvořeno **žákem/studentem** v rámci plnění školních či studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu k danému vzdělávacímu zařízení. Obecně platí, že v takovém případě je škola oprávněna užít dílo pro svou vnitřní potřebu nebo nevýdělečné účely.

Dále platí, že je dané vzdělávací zařízení oprávněno uzavřít licenční smlouvu o užití školního díla. Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez závažného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu.

Není-li sjednáno jinak, může i autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výtěžku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Dílo vytvořené na objednávku a soutěžní dílo (§ 61 AZ)

Je-li dílo autorem vytvořené na základě **smlouvy o dílo**, jinak řečeno dílo **vytvořené na objednávku**, platí, že autor poskytl licenci k účelu vyplývajícímu ze smlouvy, pokud není sjednáno jinak. K užití díla nad rámec takového účelu je objednatel zpravidla oprávněn pouze na základě licenční smlouvy.

Není-li sjednáno jinak, autor může dílo vytvořené na objednávku užít a poskytnout licenci jinému, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy objednatele.

Výše uvedené podmínky se vztahují na soutěžní díla vytvořená autory pro účely účasti ve veřejné soutěži.

Kvalifikační práce

V případě **kvalifikačních prací** (disertačních, diplomových apod.) jako institutu využívaného vysokými školami, které se řídí zákonem č. 11/1998 Sb., v platném znění, existuje zvláštní ustanovení, které umožňuje nevýdělečně zveřejňovat taková díla bez souhlasu jejich autora. Zákon o vysokých školách dále specifikuje podmínky, za jakým může ke zveřejňování docházet.

4. Ochrana osobnosti

V rámci pedagogické praxe je potřeba se na některé výsledky školních činností podívat také z opačného úhlu pohledu. Jednou z takových, často diskutovaných oblastí, je nakládání s fotografickým nebo audiovizuálním materiálem, který vznikne v průběhu výuky rukou učitele nebo žáků. Učitelé, žáci ale třeba i rodiče pak mají často zájem si multimédia zachycující děti prohlédnout, případně získat jejich kopie. Nezřídka jsou s tímto záměrem umísťovány výstupy z akcí na internetové stránky školy, sociální sítě či blogy učitelů.

Následující výňatky ze zákona se zabývají úskalími, která musí brát učitel na zřetel, dříve než narazí na zákonné zástupce dětí, kteří nemají stejný názor na veřejné sdílení materiálů zachycujících jejich ratolesti. Na obecné otázky v případě ochrany osobnosti odpovídá Nový občanský zákoník – zákon č. 89/2012, Sb.

4.1. Právní osobnost a svéprávnost

§ 15 NOZ

Právní osobnost je způsobilost mít v mezích právního řádu práva a povinnosti.

Svéprávnost je způsobilost nabývat pro sebe vlastním právním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem (právně jednat).

§ 16 NOZ

Právní osobnosti ani svéprávnosti se nikdo nemůže vzdát ani zčásti; učiní-li tak, nepřihlíží se k tomu.

§ 17 NOZ

Práva může mít a vykonávat jen osoba. Povinnost lze uložit jen osobě a jen vůči ní lze plnění povinnosti vymáhat.

§ 18 NOZ

Osoba je **fyzická**, nebo **právnícká**.

§ 19 NOZ

Každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu. Zákon stanoví jen meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany.

Přirozená práva spojená s osobností člověka nelze zcizit a nelze se jich vzdát; stane-li se tak, nepřihlíží se k tomu. Nepřihlíží se ani k omezení těchto práv v míře odporující zákonu, dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.

§ 23 NOZ

Člověk má **právní osobnost** od narození až do smrti.

§ 30 NOZ

Plně svéprávným se člověk stává zletilostí. **Zletilosti** se nabývá dovršením **osmnáctého roku** věku.

Před nabytím zletilosti se plné svéprávnosti nabývá přiznáním svéprávnosti, nebo uzavřením manželství. Svéprávnost nabytá uzavřením manželství se neztrácí ani zánikem manželství, ani prohlášením manželství za neplatné.

§ 31 NOZ

Má se za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku.

Na tomto místě je vhodné zmínit, že v případě školního prostředí je občanský zákoník vykládán spíše extenzivně. Veškerá potenciálně sporná právní jednání je tedy doporučováno nepřenášet do působnosti žáků, ale vyžadovat rozhodnutí rodičů. V praxi to znamená, že je vždy větší jistotou pro pedagoga souhlas k účasti na školní akci, s pořízením podobizny, využitím výsledků práce obdrženy ze strany rodičů, než od samotného žáka.

§ 32 NOZ

Udělal-li zákonný zástupce nezletilému, který nenabyl plné svéprávnosti, ve shodě se zvyklostmi soukromého života souhlas k určitému právnímu jednání nebo k dosažení určitého účelu, je nezletilý schopen v mezích souhlasu sám právně jednat, pokud to není zákonem zvláště zakázáno; souhlas může být následně omezen i vzat zpět.

Je-li zákonných zástupců více, postačí, projeví-li vůči třetí osobě vůli alespoň jeden z nich. Jedná-li však vůči další osobě více zástupců společně a odporují-li si, nepřihlíží se k projevu žádného z nich.

Vhodné jistě je, zamyslet se nad tím, jaké příklady právního jednání již ve školním věku rodiče běžně převádějí. Patří k nim například souhlas s uzavřením kupní smlouvy v okamžiku, kdy rodič dá žákovi peníze na nákup svačiny v kantýně. Jejich rozsah je velmi individuální a proměnlivý. Výše uvedený paragraf umožňuje zákonnému zástupci upravovat jeho rozhodnutí podle momentálního přesvědčení a vyspělosti dítěte.

§ 34 NOZ

Závislá práce nezletilých mladších než patnáct let nebo nezletilých, kteří neukončili povinnou školní docházku, je zakázána. Tito nezletilí mohou vykonávat jen uměleckou, kulturní, reklamní nebo sportovní činnost za podmínek stanovených jiným právním předpisem.

§ 37 NOZ

Navrhne-li nezletilý, který není plně svéprávný, aby mu soud přiznal svéprávnost, soud návrhu vyhoví, pokud nezletilý dosáhl věku šestnácti let, pokud je osvědčena jeho schopnost sám se živit a obstarat si své záležitosti a pokud s návrhem souhlasí zákonný zástupce nezletilého. V ostatních případech soud vyhoví návrhu, je-li to z vážných důvodů v zájmu nezletilého.

Za podmínek stanovených výše soud přizná nezletilému svéprávnost i na návrh jeho zákonného zástupce, pokud nezletilý s návrhem souhlasí.

Výše uvedené ustanovení nabylo v poslední době na významu. Umožňuje nezletilým nejen získat rozhodovací pravomoc nad jejich majetkem např. v případě dědictví. Zároveň

otevívá možnosti účastnit se rozhodování v obchodních záležitostech, které jsou díky častému uplatnění nezletilých ve světě ICT čím dál běžnější.

4.2. Ochrana osobnosti

§ 81 NOZ

Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

§ 82 NOZ

Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoli z osob jemu blízkých.

V případě pedagogických pracovníků je třeba neopomenout fakt, že ochrana osobnosti se stejně vztahuje stejně na žáky jako na učitele.

§ 84 NOZ

Zachytit jakýmkoli způsobem **podobu člověka** tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením.

§ 85 NOZ

Rozšiřovat podobu člověka je možné jen s jeho svolením.

Svolí-li někdo k zobrazení své podoby za okolností, z nichž je zřejmé, že bude šířeno, platí, že svoluje i k jeho rozmnožování a rozšiřování obvyklým způsobem, jak je mohl vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat.

Opět platí, že svolení k zachycení podoby člověka musí před pořízením fotografického nebo audiovizuálního záznamu získat nejen učitel od žáků, resp. jejich zákonných zástupců.

Ani nezletilost neopravňuje žáky pořizovat fotografie či videozáznam učitele či spolužáků bez jejich souhlasu. Výjimkou může být pořízení takového materiálu dle §88 nebo §89 NOZ.

§ 86 NOZ

Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy.

§ 87 NOZ

Kdo svolil k použití písemnosti osobní povahy, podobizny nebo zvukového či obrazového záznamu týkajícího se člověka nebo jeho projevů osobní povahy, může svolení odvolat, třebaže je udělil na určitou dobu.

Bylo-li svolení udělené na určitou dobu odvoláno, aniž to odůvodňuje podstatná změna okolností nebo jiný rozumný důvod, nahradí odvolávající škodu z toho vzniklou osobě, které svolení udělil.

§ 88 NOZ

Svolení není třeba, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob.

Svolení není třeba ani v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu.

§ 89 NOZ

Podobizna nebo zvukový či obrazový záznam se mohou bez svolení člověka také pořídít nebo použít přiměřeným způsobem též k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství.

§ 90 NOZ

Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

Doporučené odkazy

- www.autorske-pravo.info – Informační portál z oblasti autorského práva
- www.citace.com – Systém pro generování a správu bibliografických citací
- www.creativecommons.cz – Portál veřejných licencí Creative Commons v České Republice
- www.dillia.cz – Divadelní, literární, audiovizuální agentura
- www.odevzdej.cz – Systém kontroly seminárních a školních prací
- www.osa.cz – Ochranný svaz autorský
- www.repozitar.cz – Repozitář vědeckých prací
- www.theses.cz – systém kontroly vysokoškolských diplomových prací

Zdroje

- Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Ke dni 21. 11. 2014 dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/autorske-pravo/zakon/predpisy-zakonu-7611/>
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů. Ke dni 21. 11. 2014 dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcansky-zakonik/>

